

Beure i somiar

2008-04-15 12:00:32



Justin Hill

Els somnis de la casa de te

Traducció de Josep Marco Borillo

Edicions Bromera, Alzira, 2002

La Xina, de sobte, ha començat a interessar la resta del món. I el fet que Pequín siga la seu d'uns imminents Jocs Olímpics en deu tenir part de culpa, tot i que és difícil saber fins a quin punt i si això ocorreria de la mateixa manera a tot arreu. Si la preocupació justificada pels drets humans o per la situació social seria la mateixa, i si no quedarà al remat difuminada per l'altra causa del sobtat interès: l'immens potencial de la Xina com a nou mercat. Siga com siga, l'efecte es nota també en les produccions culturals en general, i en la literatura en particular; tant la d'autors xinesos com la d'aquells que, sense ser-ho, s'interessen pel país asiàtic. I la recent projecció internacional de noms com Amy Tan, Dai Sije o Gao Xingjian n'és una bona mostra.

Ho és també *Els somnis de la casa de te*, la primera novel·la de l'anglès Justin Hill, publicada per Bromera l'any 2002, i centrada en la contradictòria Xina actual. Una història que gira al voltant dels habitants de la fàbrica del Coet Espacial Número Dos de Shaoyang, un microcosmos que serveix l'autor per parlar dels canvis de les darreres dècades: des de Mao fins al *Socialisme de Mercat*. I tot un símbol, ja que al recinte de la fàbrica –que ha donat de menjar a la major part del poble i que ara ha tancat portes– continuen vivint les famílies dels antics treballadors que assisteixen entre el desencís i la resignació a l'ensorrament dels pilars que donaven sentit a tot un model.

De fet, la novel·la s'obri amb el suïcidi del secretari local del partit, un acte entre la rebel·lió i la impotència davant les runes evidents del món tal com ell l'ha conegut, tal com ell l'havia somniat: imatge de tota una societat sense expectatives. I hi és també l'intent de canvi de les revoltes d'estudiants de 1989 a Pequín, centrat en dos personatges que les van recolzar; intent ofegat pel govern xinès –que va fer la volta al món gràcies a les imatges de la plaça de Tiananmen– i que va portar tots dos a presó. Dos joves idealistes que, deu anys després, viuen destins ben dispars: Da Shan, que va haver de marxar però que ara retorna com el fill pròdig, després d'haver triomfat i d'haver-se fet ric; Liu Bei, mare fadrina, abocada a la prostitució a La Casa de Te de Beu i Somia –que dona el títol original a la novel·la.

Una novel·la de personatges, d'històries individuals que s'entrecreuen per constituir un veritable mosaic de la realitat xinesa de les darreres dècades. El xoc entre modernitat i tradició, entre dues generacions: la que sembla viure ancorada –malgrat els excessos de la Revolució Cultural– a un passat que s'ensorra, i la que encara un futur incert. La corrupció dels diferents àmbits de l'estat, d'un projecte que ha acabat per podrir-se per dins mentre per fora a dures penes si aconsegueix de mantenir-ne l'aparença; la pobresa extrema de molts i la facilitat per fer diners dels capitalistes incipients, etc. Amb una prosa senzilla i un *tempo* reposat, Hill ens serveix una realitat plena de contrastos: el futur incert de la comunitat de la fàbrica del Coet Espacial Número Dos de Shaoyang, i la vida com una roda que no s'atura, malgrat tot.